

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 192.

V Ljubljani, v sredo 23. avgusta 1899.

Letnik XXVII.

Nemška opozicija v pravi luči.

Pri nas so mnogi znoreli, zbesneli, podivjali. Obžalovanja vredni reveži na Studencu so še mirni ljudje v primeri z onimi »ljudskimi zastopniki«, ki so v državnem zboru nemško kulturo prodajali z deskami, pestmi in stoli. Ker ne morejo burk uganjati v parlamentu, stopili so na ulico ter z žganjarji in pretepači pobijajo okna, napadajo mirne ljudi in tulijo proti vladi in večini. Kakor ob času francoske prekucije, tudi naši Robespierri in Dantoni pripovedujejo nahujkanim množicam o raznih zarotah vlade proti »zatiranemu« nemškemu ljudstvu, kateremu baje hočejo slovanski volkodlaki izpiti »plemenito« germansko kri. Posledice so dogodki v Solnogradu, Celju, Graslici in drugod. Kje je avtoriteta, kje obramba proti javni revoluciji? Laži političnih harlekinov in nihilistov zastrupljajo masam vsa boljša čustva, odtod anarhija, nevarnost za bodočnost. . . .

Vnanji nemški listi se pogosto bavijo z avstrijskimi razmerami, in z zadoščanjem moramo konstatovati, da mnogi resni in vplivni listi obsojajo obstrukcijo v avstrijski zbornici ter opominjajo naše Nemce k treznosti. Tako smo nedavno opozorili na take resne opomine. Danes navedemo nekaj takih resnic iz monakovskega »Vaterlanda«, ki piše mej drugim:

»Das Volk steht auf, der Sturm bricht los«. S temi pesnikovimi besedami pozdravljajo naši »nacionalci« vsako novo poročilo o narodnem boju, ki sedaj divja v naši sosedni avstrijski državi. Kdor ne »hajla« ž njimi, opsujejo ga kot »izdajavca nemškega naroda«, »Rimljana« in »mračnjaka«.

Da klic »Proč od Rima« ne pomeni družega, nego »Proč od Avstrije«, to le mimogredé. Tu-

lenje Wolfov in Irokezov ima ves drugi pomen, nego kvasijo navadnemu človeku. Bojni klic »Proč od Boga« — tje k Prusiji — se nikakor ne strinja s toliko hvalisano nemško zvestobo. . . .

Tudi v Nemčiji še vedno igrajo s prikritimi kartami. Vlade sicer oficijelno odklanjajo vsako udeležbo pri prusaških težnjah avstrijskih kričarjev, a vender ničesa ne storé, da bi vsaj na svojem ozemlju omejile hujskanje in kovarstvo proti »prijateljski« Avstriji.

Sedanji položaj nas spominja na dogodke pred l. 1866. Ko so tedaj pripravljali »sunljej v srce« Avstriji in vstajo na Ogorskem, tedaj v Berlinu niso ničesa vedeli o pruskih podkupljencih, ki so bunili narod pod krono sv. Štefana. Šele mnogo pozneje so prišli dokazi na dan, da so se niti političnih agentov zbirale in stekale pri pruskem poslaniku v Florenciji, pl. Usedomu, ki je bil dober prijatelj Klapkov in Košutov. Ali so niti peljale tudi iz Florencije v Berlin, to morajo dokazati akti pruskega urada za vnanje stvari, do katerih pa ne pridejo radovedni in drugi hudomušni ljudje.

Ko bi hoteli Bismarku verjeti, morala bi pruska vlada odklanjati vsako prisvojitve katoliških, osobito avstrijskih pokrajin, da v Nemčiji katoliki ne dobé pretežja. Saj se je Bismark hvalil, da je l. 1866. s tem argumentom pobil kralju Viljemu želje po severni Češki. Ako pa je že popolnoma neverjetno, da bi se tak silovit mož, kakor je bil Bismark, izpodtaknil ob sukančevo nit, vemo še kot gotovo, da se je pruska nakana razbila ob prihodu nadvojvoda Albrehta z armado iz Italije in ob odločnem ugovoru Francije, Anglije in Rusije. V Avstriji seveda še vedno verujejo Bismarku in zato se trudijo gotovi krogi, da bi z odpadom od katoliške cerkve odstranili oviro, ki je na potu združenju s Prusijo.

Bedaki! Danes so pravi vzroki, ki so l. 1866. zadržali Bismarcka, še močnejši in trajnejši! Leta 1866. je ob pruskem hujskanju na Ogorskem odločno zapretila Anglija, ki je obstanek avstro-ogorske države označila kot politično potrebo, in danes najbolj zvičajno pačenje zgodovine ne bode nikogar prepričalo, da angleška srca bolj gorko bijejo za Prusijo. In vzemimo neverjeten slučaj, da bi Rusija pomagala Nemčiji razbiti Avstrijo, kdo je tako prismojen, ki bi verjel, da bi Rusija ne zahtevala plačila? V najugodnejšem slučaju bi Rusija pograbila Moravsko in češki del kraljevine češke do bavorske meje in tako zabila zagvozdo v Nemčijo, ki bi onemogla. O Franciji, ki bi se ob prvem strelu obrnila proti Nemčiji, niti ne govorimo. Vnanje države bi porabile to priliko ter tako rešile »nemško vprašanje«, da bi se gotovo kislo držali avstrijski prusaki in njihovi bratje v »rajhu«.

Iz tega sledi, da so težnje avstrijskih Radnacijev in Irokezov protiaustrijske in ne nemške. Ta gospoda se frivolno igra z ognjem, ki bi uničil Avstrijo, a gotovo še preje Nemčijo. Ti plovejo proti cilju, ko bi pruska krona morala reči: Ali ljudska vstaja ali vojska s skoraj z vso Evropo. Prusija je že bila enkrat v taki zagati, ob času »narodnega društva«. In kaj je doživela? Blamaža v Olomucu, iz katere se je še razmeroma srečno rešila. Sedaj pa bi Rusija ne bila tako naklonjena, še manj Avstrija, kajti ta bi ne mogla pozabiti, da Prusija trpi hujskanje proti Avstriji in jej tako množi težave. Prusija bi sama sebi koristila, ko bi še o pravem času gasila požar. To more storiti, kajti danes je javna tajnost, da vse veleizdajske težnje v Avstriji izvirajo iz Nemčije.

LISTEK.

Babinska republika.

(Črtica iz kulturne zgodovine poljske.)

Sigismund Avgust (1548 — 1572) je bil poslednji vladar poljski iz slavne rodovine Jagelovičev. V mladosti svoji, dokler je stoloval še v Litvi, je bil pustopašen in razuzdan, a ko je zasedel kraljevski prestol, a posebno še po smrti svoje ljubljene žene Barbare, začel je posnemati očeta ter se posvetil edino državnim zadevam, da tako z neprestanim delom uduši svoje težke bolečine. Njegovo vladanje je bilo srečno in blagoslovno za poljsko državo; dočim je ostala Evropa prelivala kri, udomačil se je na Poljskem in v Litvi trajni mir in zadovoljstvo. Vsled takih okolnosti postane »republika Poljska« ne samo sedež slobode, nego tudi ognjišče prosvete, umetnosti in znanosti. Poljsko plemstvo, če tudi je bilo premočno, umelo je svojo veliko moč in slobodo modro brzdati; možje, ki so v drugih deželah trpeli preganjanja, prihajali so na Poljsko in v Litvo, da tamkaj živijo v miru in slobodi. Na samem Poljskem pa se pojavi veliko število umnih in prosvetljenih učenjakov, ki so drugovali z naj-

glasovitejšimi možmi ostale Evrope, ž njimi dopisovali ter tako širili slavo svoje domovine. Pa tudi narodna poljska književnost se oživi: pesniki in prozaiki so izgladili ljudsko govorico v vsakem pogledu.

S kulturo se prikaže med tem tudi mnogo zla, katera rodi po navadi večja olika. Prikrade se sijaj in razkošje ter prevzame vse pohlep in želja za udobnostjo in užitkom. Pa tudi v samem državnem življenju so bile mnoge nerednosti: nevredneži in spletkarji so se pulili za časti, katere so tudi pogostoma dobivali. Poleg vsega tega se se začeli šopiriti še laži in hinavščina, ki niste zaprinesli niti posvečeni kraljevski rodovini. V tem času velike duševne kulture ali tudi moralnega propadanja se je osnovala »Babinska republika«.

Ne daleč od Lublina stoji ob cesti, ki vodi v Krakov, raztrešena vas Babin. Danes je tukaj več gospodarjev, ali v XVI. veku je bil gospodar te vasi Stanislav Pszonka, vrlo odličen, naobražen, duhovit in dovtipen mož. On osnuje na svoji dedovini leta 1548 republiko babinsko, namreč društvo izvoljenih in imenitnih mož, ki so ljubili šalo in satiro. V celi družini se je odlikoval poleg gazde najbolj Peter Kassovius ali Kaszowski, pravi pobratim Pszonkov. Ta dva moža sta se

tako proslavila po svojih vrlinah in prijaznosti, da sta bila priljubljena pri vsem plemstvu. Ako nista ona bila na kakem piru ali godu, bilo je vse tožno in žalostno. Najodličnejši velikaši v kraljestvu so ju pričakovali in sprejemali na svojih graščinah z velikim veseljem ter so pozneje ponosno govorili, da sta se pri njih zadržala ta dva slavna gosta.

V Babinu so se shajali prijatelji in gojitelji pravega in zdravega humorja na neprisiljene zabave. Le-ta družba je bila vrejena popolnoma kot država poljska. Ona je bila namreč tudi republika ter je imela kakor prava republika svoj senat, vojvode, kastelane, starešine, hetmane, kancelarje, škofo in druge dostojanstvenike. S početka so si porazdelili sami prijatelji Pszonkovi med seboj neke časti in službe, potrebne za osnutek republike: Pszonka je postal dvorski župan, Kaszowski pa kancelar.

Zbori babinske republike so se shajali pogostoma, ali so trajali malo časa, ker je po navadi bila samo ena seja. Ni bilo po določbi ustanovljeno, da se zboruje vedno na enem in tistem mestu, ali redno so se zbirali v eni vasi, katera se je po tem imenovala Gielda, kar po nemški Gilde, namreč borza; v poljskem jeziku pomeni

Pristojbinski zakon.

Pritožbe proti visokim pristojbinam pri prepisavanju posestev in nepremičnin sploh so bile splošne in utemeljene. Zato z radostjo pozdravljamo, da je vlada na podlagi § 14. izdala cesarsko naredbo, s katero uveljavlja novi pristojbinski zakon. Mi sicer nismo prijatelji § 14., a če vlada s tem paragrafom nalaga bremena, potem gotovo nihče ne more ugovarjati, ako z najnovejšo naredbo zniža imobilarne pristojbine vobče in posebe še za promet kmetijskih nepremičnin in malih posestev v mestih. V istini smo radovedni, ali bode obstrukcija tudi v tem slučaju ropotala proti § 14.

Načrt zakona gledé znižanja teh pristojbin je bil že odobren v pristojbinskem odseku, toda obstrukcija je zaprečila razpravo v zbornici. Vlada pa je vsprejela v svojo naredbo tudi one olajšave, katere je bil nasvetoval pododsek.

V nastopnem naštejemo nekatere določbe, ki se bistveno ločijo od sedanjih.

Pristojbinska novela z dné 31. sušca 1890 se je sicer nekoliko ozirala na pritožbe kmetijskega in malomeščanskega prebivalstva, toda te olajšave so bile omejene na jako pičlo število oseb in le na nizke vrednosti. Nova naredba gledé pristojbin pa uprošča račune in izdatno znižuje dosedanje pristojbinske postavke. Najvažnejši je § 1., ki razvršča procentne postavke pristojbin od prepisov v tri skupine. Prva skupina obseza prepise med stariši, otroci in zakonskimi. V tej skupini znaša po novi naredbi pristojbinska postavka 1% vrednosti do 30.000 kron in 1,5% od vrednosti nad 30.000 kron. Dosedanja razlika med plačilnimi in brezplačnimi prepisi starišev na otroke in obratno odpade. Pristojbina od plačilnih prepisov pa je doslej znašala 4,375% in od brezplačnih 1,875%.

Druga skupina obseza prepise v slučaju smrti in brezplačne prepise med drugimi osebami, kakor so stariši, otroci in zakonski. Pristojbina bode v prihodnje 1,5% od vrednosti do 20.000 kron in 2% od vrednosti nad 20.000 kron, kar pomeni za večino prepisov znatno olajšanje. Doslej je v teh slučajih znašala pristojbina 1,875%, toda le za nezadolžene nepremičnine, dočim se je zahtevalo od obremenjenih, zadolženih posestev 4,375%. Ravno ta zadnja določba, da so bile namreč pristojbine od zadolženih posestev mnogo višje, nego od nezadolženih, je bila kričeča krivica. In ravno ta krivica je najobčutljiveje težila kmetiška posestva. Ta krivica sedaj neha in z njo »monstrum« avstrijskega pristojbinskega prava.

Tretja skupina obseza plačilne prepise med živečimi, izvzemši stariše, otroke itd. Pristojbina bode znašala 3% do 10.000 kron vrednosti, 3,5% do 40.000 kron vrednosti in 4% od vrednosti nad 40.000 kron. Doslej je znašala povprečna pristojbina 4,375%.

Po § 2. pri prepisih med stariši, otroci, zakonskimi itd. od vrednosti do 5000 kron odpade vsaka pristojbina, ako se prepiše od lastnika rabljeno poslopje ali druga h kmetijstvu pripadajoča nepremičnina; od vrednosti od 5000 do 10.000 kron pa bo znašala pristojbina 1/2%.

ta beseda tudi vpitje, ko se sila ljudij zbere na veselo zabavo. Na tem zboru niso trčili časa s tem poslom, da bodo vsi soglasni, kakor na državnem zboru; o prepirih je odločevala večina glasov, in zato ni bilo nikdar neplodnih prepisov in zamer.

Na zborih in shodih je razdajala babinska republika dostojanstva in časti, katerih je bilo jako mnogo, skoro brez števila. Ako ni bilo dosti domačih častij, posegli so tudi za tujimi, pa so jih polna prgišča delili. Vsaki član republike je moral sprejeti neko čast; ali kadar so imeli komu podeliti kako dostojanstvo ali službo, skrbno so pretehtali njegov značaj, njegove vrline, pa še bolj pomanjkljivosti, ter so mu potem namenili takšno čast, katera je čim manje odgovarjala njegovim moralnim sposobnostim in za katero se v resnobnem življenju išče človek protivnega značaja. Imenovani dostojanstvenik je dobil iz velike formalnosti patente, privilegije ali diplome z voščnim pečatom.

Da vidimo, kako je babinska republika delila časti in dostojanstva, sledi tukaj nekoliko primer. Kdor je mnogo govoril o višjih stvareh, pa bil zraven tega tudi slavohlepen in mehkužen,

Velika olajšava bode tudi gledé izgovorjenja užitka, pridržka ali kota. Stariši si namreč na kmetih izgovarjajo užitek ali kot, to je navadno stanovanje v hiši in živež. Vrednost tega užitka se je pri odmerjenju pristojbin prištevala k dogovorjeni vrednosti nepremičnin, in sicer v deset kratni in tudi petnajstkratni visokosti letne vrednosti. Nova naredba pa določa, da se za vse slučaje zaračuna le petkratni užitek.

Naredba pa določa še druge olajšave za kmetiška posestva. Tako n. pr. se bode le enkrat plačala pristojbina od prodanega posestva, ki je pred manj nego dvema letoma prišla dednim potom v druge roke.

Vlada računa, da bode država vsled teh olajšav pri prepisih zgubila na leto nad 2 milijona dohodkov. Da pa vlada ta odpadek nekoliko pokrije, nova naredba odpravi takozvane pristojbinske popuste ter določa strožje postopanje pri zapuščinah. Ravno v tem oziru so bili doslej imovitejši na boljšem, nego reveži.

To so ob kratkem nove pristojbinske določbe, ki bodo gotovo nekoliko olajšale bremena manjših posestnikov.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. avgusta.

Vlada in večina. Večkrat se zatrjuje, posebno z opozicijske strani, da je sedanja parlamentarna desnica prava vladna večina, ki stori vse, karkoli želi ali hoče grof Thun. Ta trditev seveda ni povsem istinita, ker se parlamentarna desnica nikdar ni proglasila za vladno, marveč je le izjavila, da hoče podpirati vladno, dokler se bo ozirala na njen program. Vprašanje toraj nastaja, ali ima vlada sploh kako večino za seboj ali ne. Na to odgovarja v »Informat.« neki ugleden član desnice nekako tako: Težko se da trditi, da ima grof Thun danes res svojo večino. Pri zadnjem glasovanju v poslanski zbornici je podleglo ministerstvo z dvema glasovoma. Dolgotrajna izvenparlamentarna doba pa gotovo tudi ni pokrepila večine, kajti čete na dopustu nimajo one discipline, kakor aktivne. Pa še neki drug, mnogo važnejši moment pride tu v poštev. Za stranke v večini ni storila vlada prav ničesar, proti njim, posebno še proti Slovanom pa marsikaj. Rešitev nagodbene vprašanja in sladkorni davek pri ljudstvu gotovo nista popularna in se je s tem toraj le pomnožilo število nezadovoljnih. Volilci in izvoljeni so že siti vedne jednakomernosti, že poltretje leto se brez vsakega smotra sklicuje in razpušča državni zbor. Nad pol leta trajajo sedaj že parlamentarne počitnice, a še vedno nobenega dejanja. Pravijo, da ne gre in ne gre. O, bi že šlo, samo hoteti je treba, seveda ako se pa postopa z ljudmi samo od zgoraj dol, ako se glas zastopnikov jednostavno prezira, potem seveda ne gre. Treba je čuti tudi druge. Pri dosedanjih konferencah je bilo čuti samo mnenje vlade, kadar bi pa imeli govoriti zastopniki ljudstva, je bila konferenca nenadno zaključena. Na ta način ni mogoče priti do sporazumljenja. In vendar brez tega niti danes ni mogoč modus vi-

precej so ga imenovali za škofa. Ako se je kateri vedno ponašal s svojim junaštvom, ali se ni znalo za njegova junaška dela, postal je hetman, ali vitez, ali general. Nekateri so postali iznenada ministri radi svojih političnih govorov ali pa radi čudnih osnov, s katerimi so dokazali, da se čisto nič ne razumejo na državne zadeve. Mnogi drugi zopet, ki so nedostojno govorili o svetih stvareh, bodisi v društvu ali kje drugje, morali so sprejeti čast inkvizitorja babinskega. Vsaka seja se je završila z veselo zabavo, kjer se je pilo in pelo v slavo novih dostojanstvenikov.

Šale babinske družbe so se tako razširile, da jih je bilo malo v senatu, duhovništvu ali na kraljevskem dvoru, katerih niso imenovali za častnike babinske. Družba je imela mnogo vojvod, stotnikov, španjolskih infantov, maršalov, pa tudi agentov, puntarjev in vrtoglavcev. Iz njenih zapisnikov od leta 1613 je razvidno, da je postal Tomaž Zamojski, starešina Knyszynski, izza slavnega svojega očeta, hetmana in kroninega kancelarja, totumfak babinski, kakor mu je bil tudi oče častnik, namreč totumfak to republike. V teh zapisnikih se omenja tje do konca njenega tudi še šarlatan babinski. (Dalje sledi.)

vendi. S politiko ptiča noja ne pojde več; glavo vtakniti v pesek, da se nič ne vidi in ne čuje, kako poka in grmi na vseh koncih in krajih, s tem se ne pride naprej. Volitve v delegacijo so pred durmi. Za to potreba za delo sposobnega parlamenta. Toda v to svrhu se ni še prav nič zgodilo. Ravno vsled tega se pa vlada tudi ne more pohvaliti, da ima danes za seboj potrebno večino, na katero more računati pri nas samo popolno parlamentarno ministerstvo. — Reči moremo, da je ta politik precej dobro naslikal sedanje razmerje mej vlado in večino.

Zadnji nemrti v hebskem okraju dajejo liberalnemu in nacionalnemu nemškemu časopisu zopet povod, da udriha po Thunovi vladi in parlamentarni večini. Vsa odgovornost za izgrede zadnjih dni na čeških tleh, pravi dunajska židinja, zadene ta dva faktorja. Sladkorni ovitki z napisom: »§ 14«, ki jih mesto zastav nosijo voditelji demonstrantov, in pa klici: »Mi zahtevamo svojih pravic!« so pač najboljši dokaz za to. Jezikovni naredbi za Češko in Moravsko ter neomejena vlada § 14. so tako razburile nemški narod, da tem načinom daje duška svoji nejevolji. Tega gibanja mej nemškim narodom ne zatre nobena sila, prepričanje je v ljudstvu že tako vkořenjeno, da ne bo prej miru, dokler vlada ne ustreže upravičenim zahtevam ljudstva. — Tako nekako lamentuje dunajska »N. Fr. Pr.« in s tem bije po zobeh sebe in svoje somišljenike. Vzemimo, da se nemškemu narodu res v obeh slučajih godi krivica. Kdo pa je temu kriv? Ali niso ravno ti isti ljudje, ki so tako nahujskali in sfanatizirali prebivalstvo v hebskem okraju, s svojim surovim vedenjem v zbornici preprečili vsako mirno delo, toraj rešitev narodnostnega vprašanja in pa nagodbenih predlog, in s tem provzročili, da je prišel na krmilo nesrečni paragraf. Ti možje so bili, ki so razbili vse pravne poskuse mej češkim in nemškim narodom. Kako smešno je toraj, ako se sedaj rogovi proti vladi ter ji očita, da je ona kriva krvavim demonstracijam zadnjih dni. Ne vlada, ne parlamentarna večina, marveč kričači Wolf-Schönererjeve baže, ki so preprečili vsako mirno delo in nahujskali nezavedno prebivalstvo.

Politični položaj v Prustiji. Sinoči se je povrnil cesar Viljem s svojega potovanja v Berlin in za današnji dan pričakujejo gotovi krogi važnih odločb. Ministerstvo se je že včeraj posvetovalo o predlogih, ki se predložijo vladarju v potrjenje, in danes se vrši najbrže kronski svet. Splošno se govori, da bo vztrajal cesar pri zahtevi, da se razpusti poslanska zbornica, v ministerstvu samem ter v parlamentarnih krogih pa prevladuje mnenje, da sedaj ne kaže razpuščati zbornice, dokler ni preosnovano ministerstvo in dokler ne reši vprašanja o občinskem volilnem načrtu in nekaterih drugih pravnih zadevah. V liberalnih krogih prevladuje mnenje, da je treba prej preosnovati ministerstvo in spremeniti notranjo politiko, potem bodo imele nove volitve še le zaželjeni uspeh. Liberalci, in z njimi se baje strinja tudi vladar, so toraj prišli na to lepo idejo, da treba poskrbeti za to, da bo njim že a priori zagotovljena večina v zbornici. To pa seveda ne pojde tako lahko, kakor si morda domnevajo liberalne glave, ker treznega prepričanja volilcev ne bo spremenila nobena sila. Največjo preglavico pa provzroča vodilnim krogom zavest, da ni lahko dobiti ministrov, kakršni bi bili potrebni, da se izvede cesarjev načrt. O tem so vsi prepričani, da nuben mož iz centra in iz konservativnega tabora ne bo smel in tudi ne hotel ustreči tej želji, drugje pa zaman iščejo ljudi, ki bi imeli za seboj potrebno večino. Zbornica prekine prihodnjo soboto zasedanje za kakih osem dni. Mej tem časom se pa vrše posvetovanja vladajočih krogov, katerih konečni uspeh bo pa najbrže samo ta, da se rešitev krize kot za sedaj neizvršljiva, odloži za poznejšo dobo. Ločila se bota iz ministerstva najbrže samo notranji in finančni minister, s katerima prav za prav nihče ni zadovoljen.

Položaj v Franciji postaja z vsakim dnem bolj nevaren in zamotan. Smešnoresni dogodki zadnjih dni v Rennesu in Parizu ga prikazujejo v najsvetlejši luči. Vsemu temu so pa krivi oni, ki imajo sedaj v rokah usodo Francije, predvsem pa sedanja vlada, ki mirno gleda, kako po celi deželi vre in kipi. Zdi se, kot da bi sedeli v se-

danjem ministerstvu sami Millerandi. Niti z mazincem ne gane Waldeck-Rousseau, ki je v primeroma zelo ugodnih okolnostih prevzel vladno krmilo. Vidi se sedaj iz njegovega postopanja, da je že kapituliral pred revolucijskimi strankami in si sedaj niti ne upa več storiti resnih korakov, ker le predobro vé, da bi vsak ostreji nastop hipoma povzročil revolucijo. Francija je, za to so poskrbeli njeni »vestni« voditelji, zrela le za novo revolucijo, ki bo storila konec tretji republiki. Najsi bo Dreyfus obsojen ali oproščen, do miru ne bo dospela dežela, ker nima nikogar več, ki bi jo branil pred njenimi notranjimi sovražniki, in je razbita moč jedine opore, toliko ponosne francoske armade.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. avgusta.

(Umrli) je nocoj ponoči, kakor se nam brzojavlja iz Novega mesta, grof Albin Margheri, graščak na Otočcu. Pogreb bo v petek ob 11. uri. — Grof Margheri je bil kot zastopnik veleposestva od l. 1866 do 1877 član dež. zbora kranjskega. Dne 22. okt. 1869 je bil pri dopolnilni volitvi iz dež. zbora izvoljen v državni zbor in zopet dne 30. avgusta 1870. Pozneje je bil pri direktnih volitvah izvoljen v državni zbor kot zastopnik dolenskih mest ter se pridružil slovenskim poslancem. N. v. m. p. l.

(Imenovanje.) Profesor in vodja nemško-slovenske gimnazije v Celju, g. Julij Glowacki, je imenovan ravnateljem državne gimnazije v Mariboru.

(Drugi shod krščansko-mislečega dijaštva) se bode vršil letos 13. septembra v prostorih »Katoliškega doma«. Na vsoporedu bodo izključno znanstvena predavanja zanimive in praktično važne vsebine iz raznih strok znanstva. V dijaških krogih se kaže — kakor čujemo — veliko zanimanja; nikakor ne dvomimo, da hode tudi udeležba obilna in da se bode shod v vsakem oziru dostojno izvršil. Natančni vsopored se objavi v prvih dneh septembra; zvečer prirede vdeleženci shoda komers na čast ljubljanskemu delavstvu. Kdor želi kako informacijo o shodu, naj se blagovoli obrniti pismeno na tajnika pripravljalnega odbora, gosp. iur. Josipa Dermastija, Vodmat, Ljubljana.

(Iz dež. šol. sveta.) Josef Cizel na Dunaju je imenovan učiteljem na krški meščanski šoli; K. Miklitsch je premeščen iz Idrije v Tržič, Fr. Mlakar iz Št. Ruperta na Trebelno; V. Berce, učitelj v Prežganju, je dobil mesto šol. vodje v Št. Janžu; v pokoj gresta nadučitelj na Brezovici, I. Kogej in S. Lomšek, nadučitelj v Cerkljah.

(Kmetijska družba.) Kje je gospod tajnik Pirc? Pogreša se že več tednov v Ljubljani, dasi ima dela pri družbi, gospodinjski šoli itd. Pravijo, da lovi kmete po Gorenjskem za prihodnje volitve. Njegove obljube so obilne. V Ljubljani sedaj vsprejemajo oziroma najemajo v družbo različne ljudi, ki bi hoteli glasovati pri prihodnji volitvi za liberalce. Pravijo, da ne bo zastoj. Iz čega-vega žepa pojde to? Treba bo gledati na prste!

(Jake grdo) je napadel »Narod« gospoda Fr. Jakliča, učitelja v Dobropoljah. Namen je jasen: Z obrekovanjem hoče očrtniti njegovo osebo, da bi s tem škodoval zadrugi, katero izborni vodi g. Jaklič. Pa tu se je »Narod« tako daleč zaletel, da mu tudi najneumnejši liberalci ne more verjeti. Očita namreč g. Jakliču celo, da ne zna pravilne slovenščine! In vendar je gosp. Jaklič eden naših najboljših pisateljev. Dr. Glaser v »Zgodovini slov. slovstva« IV. st. 143. pravi o njem: »On jasno označuje svoje junake in piše jako lep, naroden jezik«. — Ali ni to čifutska nesramnost, če se s takimi sredstvi lové ljudje, ki hočejo veljati za inteligentne? Pred kratkim je »Narod« v zvezde koval neke učitelje, ki res ne znajo slovenski, res zanemarjajo šolo itd. a on jih ima rad zato, ker niso pri zadrugah, ampak vedno v krčmi, kjer širijo liberalizem.

(»Narodov« terorizem.) »Narod« je vedno lepši. O duhovnih vajah za učitelje piše pod naslovom »Škofove limanice« surovo in neotesano, kakor človek, ki je izgubil ves čut za dostojnost. Piše, da »vodi škof dr. Jeglič naše učiteljstvo, da se nastani v celicah brumnih bogoslovcev ter od pobožne molitve zatopljeno pod čuječimi očmi

duhovnih očetov premišlja svoje grehe ter dela pokoro! — Res, plemenita je skrb našega škofa za dušno blaginjo kranjskega učiteljstva! Sedaj ko uživa šolske počitke, da se v svežem zraku in s svobodnim gibanjem poživí in okrepi, ga hoče zapreti v zaduhle celice ljubljanskega semenišča ter tam prisiliti, da kot patri jezuiti — ki nimajo drugega opravka — zataplja duha v prisiljeno pobožnost. Duhovne vaje so po »Narodovih« mislih »pobožno zabavljanje«, škof je »zaveden po nesrečni okolici, ki ga napotuje do vseh napačnih korakov«. Duhovne vaje so »prostorna kletka«. »Kdor zleti vanjo, ta je vaš, — ta vam lahko snaži čevlje... streže pri mastnih obedih. Kdor ne pomoli nosu v blagoslovljeno ječo... temu treba vsekdar metati polena pod noge... treba naščuvati gospode fajmoštre... Blaženi časi! Pri nunah opirajo učiteljice vseh grehov, v semenišču pojdejo v žehto učitelji!... »Duhovne vaje so »rahla mreža«, »topli hlevček«. Škof ima »vablivo piščalko«, »lokavo vabio«. — Tako se piše za učitelje! A izmislili so si še nekaj drugega. Preprediti hočejo duhovne vaje s tem, da hočejo narediti ravno one dni, ko bodo duhovne vaje, shod »Zaveze« v Gorici. Ta shod doslej še ni bil definitivno določen. Prej je bil določen čas za duhovne vaje, zato je le podlo sumničenje, če piše »Narod«, da je škof nalašč odložil duhovne vaje na ta dan, da bi odvrnil učitelje od »Zaveze«. Ljudem, ki tako pišejo, pač učiteljstvo ne sme verjeti.

(Plače c. kr. orožnikov.) »Wiener Abendpost« poroča, da bodo z novim letom tudi plače orožnikom zvišane, in sicer za 50, oziroma 100 gld., oženjeni bodo dobili stanarino od 50 do 120 gld. Istotako bodo plače zboljšane železniškim služabnikom.

(Kranjska hranilnica) je obrtno-nadaljevalni šoli v Šmartinem pri Litiji darovala 50 gld. ter obljubila še 50 gld. letne podpore.

(Nemška demonstracija.) Včerajšnji »Obzor« je objavil iz rogaške Slatine daljši dopis o pangermanski demonstraciji na cesarjev rojstveni dan. Na predvečer je bila bakljada, skoraj vse hiše so bile v zastavah, a znani kopališki zdravnik doktor Hoisl je na poslopju šulvereinske šole razobesil frankfurterice. Drugi dan je bila slovesna služba božja. Doslej so v cerkvi peli slovensko, a sedaj so bratje celjskih junakov skušali to preprečiti. Po noči so zlikovci odnesli harmonij iz kapele, da bi zaprečili petje. Navzlic temu so pevci peli slovenski. Ko pa so koncem sv. maše začeli peti cesarsko pesem, zagnali so divjaki grozen krik ter kričali »heil«. Prisotni orožniki pa se niso ganili.

(Brzojavno postajo) napravijo v Cirknem; zvezana bo s Škofjo Loko.

(Na živinskem semnju) v Zatičini dne 19. t. m. je neki moravski trgovec sam kupil 90 parov volov.

(Duhovne vaje) čč. duhovnikom lavantinske škofije vodi ta teden v Mariboru čast. gospod P. Schweigkart z Dunaja. Zbralo se je okoli prem. knezoškofa dr. Mihaela Napotnika blizo 100 čč. gg. duhovnikov, toraj peti del vse škofije. To je tembolj pomenljivo, ker po stari šegi bi se bile imele vršiti letošnje duhovne vaje na Slatini, a ne v Mariboru. Ker se je pa vkljub tej izjemi zbralo v Mariboru toliko čč. eksercitantov, kaže, da jo je preč. knezoškofijski ordinarijat dobro pogodil, ker jih je sklical v Maribor, a ne na Slatino.

(Slovensko katoliško delavsko društvo v Trbovljah) je priredilo v nedeljo v proslavo rojstvenega dne Nj. veličanstva cesarja veselico v novih prostorih gospoda A. Volavška. Slavnostni govor je imel č. g. Mežnarič, ki je naslikal vse imenitne poteze iz življenja našega cesarja z navdušenimi, krepkimi besedami. Za tem so zapeli cesarsko pesem skupno z mešanim zborom. Sledila je na to narodna igra »Revček Andrejček«. Presenečeni smo bili, ko smo videli diletante prvič nastopiti v tej težavni igri, še bolj pa se čudili preciznosti in mojsterskemu petju mej igro. Posebno navdušenje pa je povzročila Volaričeva pesem »Slovenskim mladenkam« za sopran in alt s spremljevanjem na glasovirju, ki se je morala na burno zahtevanje ponoviti. G. Ipavčevo »Lahko noč« je pel mešani zbor in R. Schumann-ovo (op. 15) za

glasovir in gosli sta mojsterski izvajala g. bogoslovec Lubri in g. Ličan. Prostorji so bili natlačeni polni in živio-klicev ni bilo ne konca ne kraja. Z vspehom smejo biti popolnoma zadovoljni prireditelji. Vsa pohvala in čast pa tudi gospodom in gospicam, ki so tako izvrstno izvajali svoje vloge. Na posebno zahtevanje ponovila se bode veselica v nedeljo dne 27. t. m., ob 4. uri popoldne; prav uljudno vabimo vse prijatelje in somišljenike slovenskega katoliškega delavskega društva.

(Iz Ptuja.) Praznik blagoslovljenja zastave »Občnega vojnega društva« je minol nepričakovano lepo in dostojno, vkljub temu, da so tukajšnji nam sovražni elementi vse sile napenjali, da bi še v zadnjem trenutku nam slavnost zaprečili. Trosili so v svojih glasilih o našem društvu vse mogoče laži, grdili nas v anonimnih pismih tako nesramno, da takih besedij niti pero najpodlejš barabe ne bi moglo zapisati. Takšni čini karakterizujejo svojat, iz ktere izvirajo. Društveniki, nad 70 v lepih novih uniformah in istim pridruženim mnogobrojni gostje od blizu in daleč in njim na čelu mili nam hrvatski vojni bratje, ki so po deputacijah nas počastili, odkorakali so v vojaškem redu v cerkev, kjer je prečastiti gosp. prošt in mestni župnik monsig. Flek slovesno blagoslovil novo zastavo ter isto po prekrasnem, iz globine vnetega srca izvirajočem govoru društvu izročil, da mu bodi voditeljica in zaščitnica ob vseh prilikah. Bodi toraj Vam, prečastiti, tem potom izražena srčna zahvala vseh društvenikov! S prvokrat smelo v zraku plapolajočo zastavo odkorakali smo potem v hotel »Pri dunajskem mestu«, kjer se je vršil slavnostni banket. Pri istem je društveni poveljnik, gosp. Aleksander Pusterič, kateri se je ves čas neumorno trudil v prosep in procvit društva, kateri ni štedil v to svrhu nobenih žrtev in kateri je prava duša celemu društvu, napil prvo napitnico Njegovemu veličanstvu cesarju, potem kumici Njeni kraljevi visokosti, gospej vojvodici Tereziji Braganški in pokrovitelju Njegovi prevzvišenosti knezoškofu gosp. dr. Mihaelu Napotniku, katere napitnice so bile z gromovitimi navdušenimi živio-klici sprejete in so se brzojavno naznanile. Nato se je vršil izbran koncert in na večer jako živahna veselica. Tako se je dolgo gajena želja društvenikov po zastavi uresničila. In da je to bilo mogoče, gre v prvi vrsti tudi najiskrenejša zahvala onim vrlim domoljubom in pospešiteljem narodne ideje, ki so z mnogimi gmotnimi prispevki pospeševali dosego tega namena. Mlademu še, a čilemu »Občnemu vojnemu društvu« pa kličemo na poti, koja je nevstrašeno nastopilo: Vivat, floreat, crescat!

(V Mariboru) so imeli dne 21. avgusta čč. gg. veroučitelji srednjih šol lavantinske škofije pod predsedstvom škofijskega inšpektorja posebno konferenco, o kateri se nam obeča obširnejše poročilo. Častitamo na tem času primernem početju.

(C. kr. trgovinsko ministerstvo) poroča trgovinski in obrtniški zbornici, da namerava tiskarna vzhodnoazijskega Lloydja svoje podjetje povečati in objednem otvoriti trgovino s papirjem na debelo. Ponudbe za dobavo raznovrstnega papirja naj se pošljejo ravnatelju vzhodnoazijskega Lloydja C. Fink-u, Shanghai, Kiukiang Road Nr. 6. Cene naj se stavijo v šilingih ali pa v markah. Ker je konkurenca velika, vpoštevale se bodo gotovo samo najnižje ponudbe. — Dalje naznanja c. kr. trgovinsko ministerstvo, da se je glasom poročila konzulata v Bukareštu za dobavo gumbov iz kovine za kr. rumunsko vojno ministerstvo ponudbena obravnava preložila na dan 28. avgusta t. l., ker se pri obravnavi dne 4. avgusta t. l. ni dosegel ugodni uspeh.

(Zavod za gluhome v Gorici.) V minolem šolskem letu je bilo v tem zavodu v treh razredih 42 dečkov in 23 deklic, in sicer 33 italijanske in 32 slovanske narodnosti. Z Goriškega jih je bilo 35, iz Istre 26, 4 iz drugih dežel. Izpiti so se vršili dne 12. t. m. v splošno zadovoljnost. Gojenci so večinoma prav dobro in razločno odgovarjali na razna vprašanja. Veleč. g. M. Lenardič, ravnatelj zavoda, zasluži posebno zahvalo, da zavod izvršuje svojo nalogo; pa tudi ostale učiteljske moči vestno izvršujejo svojo nalogo. Koncem izpita sta se A. Stres v slovenskem in M. Colarig (Colarič) v italijanskem jeziku zahvalila voditeljem in podpornikom zavoda. Dr. Marani je

kot namestnik dež. glavarja obdaroval pridnejše gojence.

(Delavec, pozor!) V Rumuniji bodo letos vsled slabe letine le malo zidali in najemali gotovo v prvi vrsti le domače delavce. Zato bi utegnili naši delavci, ki hodijo čez zimo v Rumunijo, ostati brez dela.

(Nesreča.) V Pevmo na Goriškem so pripeljali šest topov za streljanje proti toči, pet so jih oddali v Oslavlje, enega so pustili v vasi. V soboto zvečer so streljali. Top, ki je bil ali preveč nabit ali pa iz slabega blaga, se je razletel na več kosov, ki so vrgli na tla dva moža. Enemu je zlomilo nogo, drugi je tudi močno ranjen; oba so prepeljali v goriško bolnišnico. Treba je pač previdnosti.

(V Virju) na Hrvatskem so minulo nedeljo ustanovili prvo hrvatsko kmetiško gospodarsko zadrugo. Na sestanku se je zbralo več stotin posestnikov, ki so se po govoru g. Zagorca navdušili za potrebno društvo.

(Razpis dražbe.) Dne 16. septembra ob 11. uri dopoldne bo pri okrajnem glavarstvu v Tolminu dražba za oddajo gradnje ceste med Podbrdom in Predpodbrdom. Proračun znaša 28.494 gld. 41 kr. Natančneje se izve pri glavarstvu.

(Pustolovec.) V Daruvaru se je nedavno v prvem hotelu nastanil neki tujec, ki se je oglašil kot grof Rudolf Starkenberg. Gibal se je le v boljših krogih ter naročal šampanjca. Stvar je postala sumljiva in občinski bilježnik je konečno dognal, da imenitni gost ni grof, temveč neki Bonaci iz Ogerske. Dokler je bil grof, je dobro pil in jedel, a sedaj se posti v zaporu.

Telefonska in brzojavna poročila

Celoveo, 23. avgusta. Sinoči je bil v hotelu „Kärntnerhof“ sestanek delegatov akademskih podružnic za ustanovitev katoliškega vseučilišča v Solnogradu. Pred hotelom in v stranskih ulicah se je zbrala velika množica, ki je žvižgala, kričala ter kamenje metala proti hotelu. Prišlo je mirit več stotnih vojakov.

Praga, 23. avgusta. Vodstvo okrajnega glavarstva v Graslicah je te dni nenadoma prevzel namestniški svetnik Maurig, kar je dalo povod nacionalcem, da slave zmago povodom zadnjih demonstracij. Z vladne strani se temu z vso silo oporeka.

Heb, 23. avgusta. Sinoči je bila zopet demonstracija, katere se je udeležilo na tisoče ljudstva. Posl. Hofer je hujskal ljudi. Demonstrantje so se sprijeli s policijo.

Heb, 23. avgusta. Sinoči so bile tu večje demonstracije. Nad 300 demonstrantov je mej prepevanjem prusaških pesem in razgrajanjem korakalo po mestu. Na glavnem trgu je hotel govoriti poslanec Hofer, a mu je vladni zastopnik prepovedal. Še le proti deseti uri se je posrečilo policiji, razgnati čete razgrajavev.

Berolin, 23. avgusta. Uradni, od ministra Miquela inšpirirani komunike v „N. Nachrichten“ izjavlja, da ministerstvo dosedaj še ni vložilo ostavke in da tudi še nihče resno ne računa na razpust zbornice. — Po naročilu cesarjevem je sklenil večrajšnji ministerski svet vpokojiti več opozicijskih političnih uradnikov ter jih namestiti s takimi, ki bodo zagotovili „jedinost“ politične akcije. Ta vladin ukrep je nekaka predpriprava za bodoče splošne volitve za poslansko zbornico.

Berolin, 23. avgusta. Kriza še ni rešena, Bülow je zapustil Semernik. Govori se, da tudi knez Hohenlohe odstopi; kot naslednika se imenujeta grof Waldersee in grof Bülow. V ministerstvo bodo poklicani višji častniki.

Pariz, 23. avgusta. Hišo Guérinovo v Rue Chabrol straži republikanska garda, stotnija pešcev in oddelek policijskih agentov. „Vjetniki“, katerih je baje z Guérinom samo dvanajst, trpe vsled pomanjkanja vode.

Rennes, 23. avgusta. Dreyfusov zagovornik odvetnik Labori je prejel včeraj po pošti dva zabojčka, katera je dal v preiskavo topničarskemu ravnateljstvu. — Napadovalca dosedaj še niso zasledili. Prijeli so že več baje sumljivih oseb, a so jih morali izpustiti, ker se je pokazala njih nedolžnost. — Vedno bolj se v tukajšnjih krogih razširja mnenje, da je bil napad najet od strani Dreyfusovcev.

Cena žitu na dunajski borzi

dné 22. avgusta 1899.			
Za 100 kilogramov.			
Pšenica za jesen	gl. 8.55	do gl. 8.57	
» » pomlad	» 8.83	» » 8.85	
Rž za jesen	» 7.01	» » 7.03	
» » pomlad	» 7.26	» » 7.28	
Turšica za sept.-okt.	» 5.06	» » 5.08	
» » maj-junij	» 5.19	» » 5.21	
Oves za jesen	» 5.60	» » 5.62	
» » pomlad	» 5.85	» » 5.86	

Splošno kreditno društvo v Ljubljani.

Vplačani zadružni deleži gld. 46.830.—,
Promet od 1. oktobra 1898 do 1. avgusta 1899 gld. 1.661.490.22.
Skupna aktiva gld. 287.978.03 kr.
Sprejema: hranilne vloge po 4½%, vloge na tekoči račun po 3½%,
od dneva vložitve do dneva vzdige.
Izposoja se na menice in na personalni kredit proti obrestim po
5 do 6%, brez kakih stroškov. 676 1
Uradije se vsaki dan ob navadnih urah: Dvorski trg št. 3.

Telefon šte. 135.
Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane
efekte in druge vrednostne listine
po dnevnem kurzu.

Pri dež. kot trg. sodišču protokolirana
BANKA Maks Veršec
v LJUBLJANI.

Poštni čekovni promet šte. 847.533.
Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev.
Sprejema hranilne vloge v tek. računu (Giro-konto),
obresti od dné do dné po 4½%.
Poštno-hranilnišne položnice so na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 22. avgusta.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 05 »
Avstrijska zlata renta 4%	118 » 25 »
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100 » — »
Ogerska zlata renta 4%	118 » 10 »
Ogerska kronska renta 4%, 200	96 » 35 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	903 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	385 » 90 »
London vista	120 » 60 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 90 »
20 mark	11 » 76 »
20 frankov (napoleon)	9 » 55½ »
Italijanski bankovci	44 » 25 »
C. kr. cekini	5 » 69 »

Dné 22. avgusta.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 » 75 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 » — »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 » — »
Dunavske vravnave srečke 5%	128 » 50 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 » 60 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96 » 90 »
Priporitne obveznice državne železnice	215 » 25 »
» » južne železnice 3%	163 » — »
» » južne železnice 5%	119 » — »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	197 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 90 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	84 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	62 » — »
Ljubljanske srečke	23 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3200 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	436 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	74 » 40 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	105 » — »
Montanska družba avstr. plan.	275 » 55 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	179 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 12 »

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zgube pri tvebanjih, pri izkrcanju
najmanjšega dobitka. — Promese za vsako tvebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče vrednosti
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm.
22	9. zvečer	739.9	14.0	sl. svzh.	sk. jasno	
23	7. jutraj	740.0	9.4	sl. jug	jasno	0.2
	2. popol.	738.7	21.4	p.m. svzh.		

Srednja včerajšnja temperatura 14.7°. normale: 18.2°.

Gobe, venecijanske in španske. Najcenejše ima v zalogi trdka **BRATA EBERL** v Ljubljani, Francišanske ulice.
Vnanja naročila proti povzetju. 228 22 11-4

Oglje za kadilnico

izdeluje

V. A. Winding

v Bistrici ob Dravi, Koroško.

Znano dobra postrežba in najboljše blago.

PRAKTISCH und GUT Na stotine spričal je na razpolago. Ena najsledi
Vaše blagorodje!

Oglje za kadilnico, od Vas poslano, smo porabili. Krasna in primerna iznajdba!

Prosim, pošljite zopet zabojček s tisto kosi tega oglja, ali po povzetju ali kakor je sicer navada na naslov:

Prečast. malteškega reda konvent v Pragi, III., Kopeljne ulice 4. Češko.

106 26-2 S posebnim spoštovanjem ves udani

Fra. Fr. Em. Ybl,

t. č. podpripor.

V Pragi, 9. maja 1895.

Plača se lahko tudi šele tedaj, ko se spozna dobrota blaga.

Kandidatinja otroškega vrteca

s prav dobrimi spričevali, želi stopiti v službo kot odgojiteljica h kaki boljši rodbini. 686 3-1

Pojasnila daje J. J., poste restante Ribnica.

ANT. PRESKER
krojač v Ljubljani,
Sv. Petra cesta št. 6
se priporoča preč. duhovščini
v izdelovanje vsakovrstne
duhovniške obleke
iz trpežnega in solidnega
blaga po nizkih cenah.
Opozarja na veliko svojo zalogo
izgotovljene obleke
posebno na haveloke v največji izbiri po najnižjih cenah.
227 42